

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εικοστόν και δεύτερον ἀριθμοῦντες χρόνον
'σὴν κλεινὴν ἐδρευομεν γῆν τῶν Παρθενίωνων

'Ενθακόσα και χίλια κί'επτά,
εὐτυχίαι παντοῦ και λεπτά.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.
Γράμματα και συνδρομαί—ἀπ'εὐθείας πρὸς ἐμέ,
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὁ κ τ ῶ φ ρ ἄ γ κ α ε ι ν α ι μ ὶ ν ο .
Γιὰ τὰ ξένα ὁμως μέρη—δ ἑ κ α φ ρ ἄ γ κ α κ α ι 'σ τ ῶ χ ἑ ρ ι .

Τρίτ'Ίουίου κί'εικοστή
κί'ἀτμόσφαιρα καθουριδιτή.

'Ενενηντα κί'επτά κί'ἑνθακόσα
και Συμβούλων τρεχάματα τόσα.

Τὸν νέο μάρτυρα θρηνώ, τὸν Τέλλο τὸν Ἀγαπητῶ.

Και ποιὸς και ποιὸς δὲν'πόνεσε γιὰ τὸν Ἀγαπητῶ;
μάρτυρες ἐφετεροῦσαν ἀπὸ τὸν οὐρανὸ
κί'ἐπῆραν'στῆς φτερούγαις τῶν τὸ νέο παλληκάρι
'στὴν πρώτη του τὴν ἀνθησι,'στὴν πρώτη του τὴ χάρι.

Σὰν Διάχο τὸν ἐσούβλισαν,τὸν'τρύπησαν μαχαίρι
κακούργων δολοφόνων,
κί'ἄστρο τὸν εἶδα 'λευθερίας νὰ φέγγη μ'ἄλλ'ἄστέρια
σὲ νύκτες Μακεδόνων.

Κί'ἐκύτταξα πανύψηλο κί'ἐκείνο τὸ πλατάνι,
ποῦ κρέμασαν τὸν μάρτυρα,'στὸν οὐρανὸ νὰ φθάνη,
κί'ἄκουσα νὰ φωνάζουσε και φύλλα και κλωνιά:
κρεμάλα γιὰ τὸν Βούλγαρο,τὸν ἀτιμο φονιά.

Και μαχητὴ και μάρτυρα τὸν ἐκλαψε τὸ γένος
κί'εἶπα κί'ἐγὼ'στά κάλλυθα'μπροστά γονατισμένοι:
σὰν βγαίνουν τέτοιοι πρόδρομοι μεγάλοι 'λευθερίας
και γίνωνται μνημόσυνα τέτοιας παλληκαριᾶς,
τότε'μπορεῖ νὰ μὴ γενῆ μνημόσυνο μιά'μέρα
και γιὰ τὴν πανελεύθερη τῶν ἐκλογῶν μητέρα.

Διμάρχων ἐκλογαίς και φόνος και σφαγαίς.

Π.—Φασουλὴ,μὴν ἀδρανῆς,σὲ διαδηλώσεις τράβα...
αἷμα χύνεται κί'εκεῖ μὲς'στὴν ἐρημὴ τὴν σκλάβια,
αἷμα χύνεται κί'ἐδῶ'στὴν ἐλεύθερη πατρίδα,
τῶν προσφύγων τὴν ἐλπίδα.

'Ἐκεῖ πέρα παλληκάρια,
τῆς νεότητος καμάρια,
σπέρνου δάφναις ζηλευταίς.

Κί'ἐδῶ πέρα μαθητούδια
ψέλλου ἐκλογῶν τραγοῦδια
και σκοτίζονται γι'αὐταίς.

Μὲς'στὴ σκλάβια νὰ κλέη λεβεντιᾶς ἀδία,
ἐκεῖ μόνου ὅπου σφαίρα
κατὰ λύκων,κί'ἐδῶ πέρα
σφαιρίαις και σφαιριδίαις.

'Ἐκεῖ θάνατος ἡ νίκη
και κτυπήματα βαρειά.

